

Сантименталностъ

СРЪДЬ ТЪЗИ СИВИ ОТЧАЯНИЯ
които кърмятъ мойта плътъ
съ горчиви горестни познания
и съ болни знаци на ласкане
примамватъ бѣдния ми пжътъ
далечъ къмъ лабиринтни здания,
които стъгатъ и душатъ
душата въ каменни мълчания —

азъ бихъ останалъ гордъ и твърдъ
къмъ всѣка смъртъ
— безъ състрадание!
и бихъ потърсилъ упование
въ убийствения водоворътъ